

Universitätsbibliothek Paderborn

Lauacrum conciencie omnibus sacerdotibus perutile

Jacobus <de Gruytrode>

[Leipzig], 1495

Jn p[ro]hemio huius libri legit[ur] de duob[us] fratribus quo[rum] vnus erat
fatuus. alter vero sapiens

urn:nbn:de:hbz:466:1-30750

Prefatio huius libri.

Aduamini mundi estote Isa. 3. Et quo nos sacerdotes oīno nō cōmūnem statum cū popularib⁹ sed segregatum ab eis habemus et longe dignio rem. quia clerici sum⁹ et sacerdotes Clerici enim cūnscūq; statutū sint exemplū esse debent et sp̄ceulū layco rū ut habetur. viij. q. i. Qualis Sed ex quo mi frater et pre amāte germane mihi in quadā ep̄istola sive missua scribis. ex intimis desiderijs cordis tui. quomō ad intra pias et deuotas amonitōes emēdandi vitā tuā in melius sepius habueris et recedere intēdas ab ista vita carnali voluptuosa et luxuriosa quā duxisti plusq; ad vigiliū tres ānos. in terim videlicet q̄ rexistī tuām prochialē ecclesiā in ciuitate. **N.** Sed cum recesseris ab oracionibus tuis. et intras tue habitatōis domū. tunc occurrat tibi tua dalida cū suis genitiuis ad q̄ nimio carnali amore afficiari. que mox expellat diuinū ac spiritualē amorez a corde tuo. **E**t sic habetas continuū bellū intra te. **S**ed amor cōcubine tue et puerorum tuorū superent omnez amorem diuinū. ut non possis remetip̄iz supare. Deinde mihi scribis q̄ tu prebeas omnibus prochianis tuis malum exemplū. nec aut deas ut deberes publicanū peccatorem et adulteruz vtriusq; serus corriger. cum tu ipse sis talis ut in tali auitate assēris necessarium esset. **E**t petis a me in prefata ep̄istola ut scribas tibi aliquas consolacōnes iōformatōes deuotas. nee nō et striccas amonitōes per quas possis te ipsum vincere. et recede re a via tua mala et pessima. et per consequens dampnosa. **G**ermane carissime. ep̄istolā a te missam legi. et iterum p legi. et ex una parte cū lacrimosis oculis. deplorans tuū dānosim statū. et ex alia parte cū magno gāndio cōsiderās ex scriptis tuis. **Q**uia misericors deus visitat cor tuū. et pulat cū magna caritate ad tue mētis iauā. **H**uic ergo

Prefacio

sibi aperire cor tuum et prepara ei habitacionem in anima tua. et ad hec cooperari volo libentissime. Sed est mira res quod mihi scribis pro informacione et auxilio cum tu sis me sensus et ymo et doctior ex quo tamē ascendisti gradū magisterij. Ego vero in gradu bachelariatus permansi. Ecce mi frater hoc est quod ante plures annos loquebamur mutuo. quia tibi multum fuit contrarium quod ego intraui sanctam obscuritatem regularem. quia tenuisses me libetissime in seculo. Et ego te libentissime duxisse ad sanctam religionem ad vitam arcam et strictam. per quam itur ad astra. et me sequi nolunisti. Sed ultra modum placuit tibi conuersatio mundanorum hominum virtusq; sexus. Ac mundana leticia cuius tamen extrema luctus eterne damnacionis occupabit. Et tamē non fecimus. Exemplū. Sicut quidam duo fratres. de quibus legitur. quorū unus erat fatuus et alter sapiens. et ibat patiter in eadē via. Cum autem venissent ad quoddam binum ubi erant due vie. una delectabilis et pulchra. Reliqua vero distorta et aspera. Et fatuus videns viam delectabilem. dixit sapienti. eamus per hanc viam. Sapientis dixit. non frater. Quia quāvis. hec via sit delectabilis. ducit tamē in hospicium valde malum. Unde consulo quod per alias vias transeamus. Nam quis sit aspera et dura. ducit tamē ad hospiciū valde honestū et quietum. Respondit fatuus. Magis credere volo meis oculis quod tibi de his que non vides. Eposuit se fatuus ad viam delectabilem et amenā. Quod videns sapiens nolens eum relinqueret secutus est eum. Pergentes igit simul pergerunt in latrones qui eos ab iniuvem seperantes posuerunt in carcres diuersos. Factū est autem ut rex illi⁹ terre perciperet quadam die omnes incarceratos corā se adduci ut ipsos iudicaret venientes ante isti duo fratres inter alios. et cum se mutuo videarent sapientis frater dixit regi. Domine mi rex et iudex. Ego valde conqueror vobis de isto fratre meo. Nam cū essemus pariter in via. et ipse frater fatuus fuerit.

ego vero sapiens reputatus. nollebat mihi credere ut iuuisse
mus per viā bonā quā sibi demonstrauī. fecitq; me secū ire
per quādā viam ubi cecidimus in latrones. **U**n de reus ē
mee moris. **F**atuius vero econtrario dixit regi **N**ō. **S**ed
cū ipse sapicēs erat nō debuisset me tam faciliter secutus fu-
isse per viā quā scinuit fore malam qđ si fecisset rediissez vti
q;. et eum secutus fuissēm. et presens periculū nullaten⁹ in-
currisemus. **U**n vere reus ē mortis mee. **N**is v̄bis ex v̄ta
q; parte auditis **R**ex talem p̄tulit sententiā dicens. **T**u fa-
tue noluiſſi sapienti credere. **E**t tu sapiens secur⁹ es fatuū
in itinere. **I**gitur ambo iam debetis suspendi ⁊ morte dāp-
nari. **S**ic erit in die iudicij. tūc exhibunt anime ⁊ latibulie. ⁊
corpora te sepulchris ad recipiendum iudiciū de cōmissis
omnibus et obmissis. **L**az corpus fatuum. qđ noluit sequi
cōsilium anime sapientis. **E**t sp̄ritus sapiens quia secur⁹
est corpus fatuū. **I**gitur damnabūtur ambo in iudicio ex-
tremo. **E**t hac d̄ causa sententia iudicis dicit gladi⁹ ex v̄ta
q; parte acutus. **N**ā p̄cuciet tunc quo ad corpus ⁊ quo ad
animā miseriū peccatore⁹. **U**n de ergo dicitur Mathei. x.
Illūcimete qui habet corpus et animā p̄tere in gehēnāz.
Ex his dicitis mi frater collige quis inter nos duos sit fra-
ter fatuus vel quis sit frater sapiens ⁊ quis stultus. **D**quā
sapienter ego feci qđ te nō suz securus in itinere scilicet iusta
vita seculari crīmīosa ⁊ damnosā. **T**u em̄ inter tot latro-
nes infernales corruisti. quot p̄cā mortalia cū tua dalida
ac in vita tua cōmissisti. **S**uscipe mi frater ⁊ te te exēplū ex
euāgelio de diuīce epulone et Lazaro pauprīmo. tu cōside-
ra si principiū et presentiaz cū diuīce. **E**go vero sīne. **T**u et
na supplicia. ⁊ ego gaudia sempiterna cū lazaro. **C**ōsidera
q; dissimilis tu vita eorū. **S**ic per cōsequēs dissimilē erit⁹
et mors eorū. **N**ā morierū diues ⁊ anima eius a demonibus
sepelitur i inferno. **M**orit⁹ et lazarus et aīa eius a sanctis an-
gelis deportatur i sinū abrahē ubi gaudeat cū omnibus elec-

Capitulum

Primum

tis coram deo in celesti patria sine omni carencia et defectu
Divites vero torquetur in inferno cum demonibus atque dam-
natis sine fine in omni defectu et penuria. Quia rogavit
in multis annis pro una guttula aquae et non est exaudiens nec
in eternum exaudiatur. Et sic ibunt hys in requie sempiternam
Isti vero in supplicium eternum. Momentaneum est vero quod
delectat. Sed heu sempiternum est quod cruciat qua in re colen-
de ac amantissime germane scribam tibi et omnibus alijs
sacerdotibus tibi equalibus sanam doctrinam quod mihi
dominus dederit. Item dominum pro gratia sua explicit plogus

G De ornamentis sacerdotum

TCa. primus

Tuamini mundi estote ubi supra. **G** Ubi pri-
mo sciendum quod clerici debent esse ornati ova-
mento duplice scilicet interiori et exteriori
Ornamentum interius consistit in virtutibus in quibus debent
comunem populum precellere alijs vilissimi sunt. Quia vi-
lissimum est quod posterior. id dignior est nisi etiam precellat alios
in scientia et sanctitate. **E**t habetur id quod. Vilissimum. Debent
etiam clerici per alijs esse caritatem compassum humiles beni-
uoli pacientes et continentes per omnibus hominibus. **E**t sic
non solus interius debent esse ornati virtutibus sed etiam exter-
ius tamquam lucerna super candelabrum posita lucere debent in
exemplu universis. **E**xteriori enim ornamenti consistit in bono
regimine sui ipsius debent enim clerici aures oculos ligam
et omnia membra corporis sui sub freno castitatis et modestie
exercere ut non sint leues in moribus nec proni ad risum nec
curiosi nec verbosi nec in eis aliquid apparet quod cuiuscumque
possit offendere aspectum. **G** Secundo exterior ornatus cleri-
corum consistit in habitu decenti prout statuta synodalia edo-
cent scilicet ut deferant vestes non inscisas vel regulatas ne-
que varj coloris neque rubeas neque virides nec nisi longas nec
nimis breves. ut c. Clerici Extra de vii. **E**t honeste clericorum